

om Jagt og mente, at det var ganske urimeligt, naar jeg beklagede mig over, at Tolden paa Krudt blev sat op fra 16 til 20 Øre. Han udtalte følgende: „Men hvor langt det ærede Medlem kom ud, betegnes bedst af det, som følger nær her efter, nemlig Krudt. Jeg støjede, da jeg hørte det; jeg troede nemlig, at han ud fra sit antimilitaristiske Standpunkt absolut maatte betragte Krudt som en Luksusartikel. Jeg kan ikke se, at det er en Brugsartikel...“ Det ærede Medlem kom saa med en lang Historie om, hvorledes man for at bruge Krudt paa Landet nødvendigvis ogsaa maatte have et Jagtterrain, en Hund, en Bøsse osv. Krudt var altsaa rigtig Luksus efter hans Mening. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke skulde lægge sig efter at være ironisk; det ligger absolut ikke for ham. Jeg mindes en anden Gang, hvor det samme ærede Medlem i Anledning af et lille Forslag, jeg stillede, om at indføre Lighuse paa Landet, betegnede Forslaget som „grundlovstridigt“. Men da jeg saa gjorde opmærksom paa, at det var Konseilspræsidenten, som havde fundet paa det Forslag oprindeligt, maatte det ærede Medlem tage Ordet „grundlovstridigt“ i sig igen. Han turde selvfølgelig ikke betegne et Forslag, som Konseilspræsidenten i sin Tid stillede, som „grundlovstridigt“. Ganske saaledes gaar det ham her. Det er jo saaledes, hvad enhver ved, der kender Forholdene paa Landet, at Krudt ingenlunde er en særlig Luksus. I ethvert Tilfælde kender jeg i min Valgkreds adskillige Mennesker, der leve af at gaa paa Jagt, eller for hvem i hvert Tilfælde Jagten er et Bierhverv om Vinteren, men desuden er det jo saaledes, at Krudt paa Landet ikke alene anvendes til Jagt, men ogsaa f. Eks. til at sprænge Sten og Træstubbe med. Det, tror jeg dog, er noget, som et Medlem fra Landet burde vide. Der kan man se, hvorledes et Stof ikke altid er Luksus, blot fordi det ser saaledes ud.

Dernæst skal jeg gaa over til nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Det var jo mange Ændringer, han bebudede ved sit Forslag. Jeg kunde for saa vidt godt blive ved den Sammenligning, det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) kom med, og ligner den højtærede Finansminister ved en Fugl, og det skulde da være den Fugl Phønix, som gik ud af Asken i en ny og forbedret Skikkelse. Efter den ganske korte Skærtsild, som den højtærede Finansministers Forslag har været Genstand for her i

Tinget, er det gaaet saaledes med det, at det er kommet frem i en ganske ny og forbedret Skikkelse. Det er gaaet saaledes, at Forslaget knapt bliver til at kende igen, hvis det bliver vedtaget med alle de Forbedringer, som den højtærede Finansminister har antydet. Jeg vil haabe, at det maa blive Tilfældet, og at den højtærede Finansminister vil være med til ogsaa i Gerningen at gennemføre alle de Forbedringer, han har antydet. Jeg ankede i mit Foredrag over, at den højtærede Finansminister paa mange Punkter havde forladt Venstres Standpunkt i Told sagen, at han ikke havde fulgt de Principper, vi tidligere havde fulgt, og at de tidligere Forslag gik meget, meget videre end det foreliggende. Da den højtærede Finansminister skulde svare paa det, saa holdt han sig klogelig kun til det sidste Forslag, nemlig til Toldkompromis'et af 1897. Han gik ganske udenom Venstres tidligere Stilling, hvor det havde forlangt langt større Nedsættelser. Dernæst havde den højtærede Finansminister stadig argumenteret dermed, at vi selv have stemt for noget lignende som det, der foreslaas her i det foreliggende Forslag. Dertil er der det at sige, som allerede er blevet sagt af saa mange Medlemmer, at jeg ikke behøver at gentage det: at Toldkompromis'et af 1897 var Slutningen. Det var det, man kom til efter lange Forhandlinger, men her staa vi overfor et Forslag, som er det første Toldlovsforslag, en Venstre-regering forelægger. Der er dog en Væsenforskel paa disse to Ting. Saa søger den højtærede Finansminister at læse en hel Mængde Ting op, som vi have stemt for paa tidligere foreliggende Forslag, og det var ganske rigtigt. Det behøvede den højtærede Finansminister slet ikke at nævne. Det have vi selv indrømmet. Der er vist ikke et Menneske, der vil lægge Skjul paa, at de tidligere have stemt for en hel Del Ting, som staa i det foreliggende Forslag. Men det gaar ganske saaledes, som det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) nævnede, at vi ikke have Lov til at minde om Fortiden paa enkelte Punkter. Naar man saaledes minder om, hvorledes Regeringen tidligere stod i det militære Spørgsmaal, saa siger Regeringen til os: det har slet ingen Betydning, det var den Gang, men naar vi nu minde om, hvorledes vi have staaet ved tidligere Toldbehandlinger, saa siger Regeringen: Fortiden binder, har man nogen Sinde set en Regering gaa videre, end hvad den krævede som Opposition!